

[Mølgaard]

hvad SF burde være blandt de første til at erkende, at man efterhånden ikke engang kan regne med effekt af misvækst på landets ejendomme. Det vil ganske givet blive kapitaliseret hele vejen rundt, og at man fra SFs side ikke har taget nogen højde for det, synes jeg er skuffende. Det bidrager ikke til, at vi finder mere fornuft i forslaget, end vi fandt i forvejen.

SF skal ikke regne med megen støtte fra vor side til at få gennemført dette forslag ad lovgivningsvejen, men vi vil gerne støtte SF med at anvise adresser på institutioner, der kunne tænkes at være kvalificeret til at vurdere forslaget fagligt set.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal takke for de mange mere eller mindre gode råd, jeg har fået, og dem skal jeg da tænke lidt over.

Grunden til, at vi har fremsat forslaget nu, er, at vi synes, vi har ventet længe nok på ministeren. Det er efterhånden et stykke tid siden ideen som sådan er kommet frem, det har den socialdemokratiske ordfører jo også fortalt os. Vi synes ærlig talt, at der er gået tid nok. Vi er fuldt ud klar over, at der er en hel del problemer gemt i at ordne de problemer, der opstår i landbruget ved tørke og også ved anden misvækst, det er en af de ting, jeg har lagt mærke til at alle ordførere har glemmt, at der findes andre former for misvækst end tørke.

Man har snakket meget om de skævheder, der vil kunne blive tale om på grund af den forskelligartede bonitet af landbrugsjorden her i landet. Vi er fuldt ud klar over, at der er forskel, men jeg kan ikke se det fornuftige i, at man taler om, at nogle har investeret i vandingshistorier, andre ikke. Vi har i dette land visse problemer med hensyn til at få vandindvindingsret til alle landmænd. Det er noget, vi ved. Det er ikke alle landmænd, der kan få vandindvindingsret, og det synes jeg ærlig talt er noget, man skal tænke over i stedet for bare at afvise forslaget på den måde, som flere af ordførerne har gjort.

Med hensyn til haglskadeforsikring, som jo også har været fremdraget af nogle af ordførerne, vil jeg sige, at hvis der virkelig sker stor haglskade på et meget stort areal, er det ikke nogen af de forsikringer, som vi har her i landet, der kan klare det økonomisk. Man

må vist sige, at det er et af de områder, hvor organisationerne selv kunne have gjort noget. Jeg vil sige til retsforbundets ordfører, at vi har set den ene gang efter den anden, at det gør de ikke, og en af grundene til, at vi er kommet med dette forslag, er sådan set for at fortælle organisationerne, at hvis/de vil have noget, er vi også til at snakke med på det område.

Retsforbundets ordfører var inde på en eller anden form for landsdækkende katastrofe, hvor staten er nødt til at gribe ind, og hvor hjælpen så kan kapitaliseres. Ja, det er da nok muligt, at der er noget af det, der kan kapitaliseres, men lad mig så spørge retsforbundets ordfører: hvad i alverden skal landmændene betale deres forskellige udgifter med, hvis ikke staten går ind og hjælper? Der er et lille problem, der hedder, at der skal betales noget i hvert fald to gange om året, og så kan det ikke nytte noget, at retsforbundet siger: nå ja, det må landbruget selv klare, hvis det viser sig, at der virkelig er en katastrofesituation inden for landbruget. Jeg synes, det er en lovlig let måde at klare problemerne på.

Vi skriver i forslaget, at pengene kan komme fra staten, hvis fonden ikke slår til, og det vil den ikke gøre i de første mange år. Grunden til, at vi kan gå med til, at staten skal gå ind her, er, at vi hidtil har støttet alle former for tørkehjælp. Vi mener, det er rimeligt, at staten har gjort det, så længe der ikke fandtes andre måder at gøre det på.

Lad mig til sidst sige, at vi tror ikke på, at vi har fundet noget columbusæg eller nogen vanvittig god løsning på problemerne, men vi mener, vi står i den situation, at det har taget ret lang tid for landbrugsministeriet at finde ud af, hvad det vil. Jeg er klar over, at det tager tid at undersøge den slags ting, men så kan man måske tage dette forslag som et lille spark til landbrugsministeren og hans ministerium for måske at fremskynde sagen. Jeg er principielt imod, at landmændene skal komme og tigge om tørkehjælp, og det er der også mange landmænd der er, for som man så rigtigt siger, er det meget langt hen ad vejen et selvhjulpent fag, 100 pct. endda.

Så er der lige en enkelt ting til sidst. Den tørkehjælp, som blev udbetalt her for nogle år siden som lån, var på mange områder en udmærket hjælp, men der var adskillige landmænd, især unge landmænd, hos hvem